

Lumea e prea mică fără mine...

Florin-Cezar CĂLIN

Cândva te-am întâlnit timid în gând,
Erai o umbră-n calea vieții mele.
- O șansă ce-aștepta normalul rând!
Luceafăr ce lucește printre stele.

De fiecare dată gândul m-a topit,
(când te visam frumoasă epopee).
- Râdeam în mintea mea ca un smintit!
Căci te-am găsit iubită Galatee.

Prin mine bate vântul de schimbare,
Pe care tu o socotești că-i dreaptă.
Fără de vise sau vreo remușcare,
Crezând că ești acum mai înțeleaptă.

Apari, dispari fără să ai vreo noimă,
Confunzi prezentul c-un trecut bizar.
Spunând că-n viață tu ai altă normă,
De-aceea mi te porți cam solidar.

Căci viața asta nu-i decât portal,
Pe care-l treci cu bune și cu rele.
- Nu trebuie să-i fii nicicum vasal!
Sau să îți faci cumva alte probleme.

Și-așa tu nu mai vezi decât trecutul,
- Ce pentru alții e prezent abstract!
Sau nu mai vrei să vezi care-i minutul,
Când tu cu viața ai pierdut contact.

- Iubirile sunt păsări migratoare!
Te părăsesc atunci când ți-e mai bine.
Constați, punându-ți semne de-ntrebare,
"Că lumea e prea mică fără mine".

Brăila, august 2017